

Wzorzec FCI nr 196 /20.04.1998/, wersja angielska

BOLONCZYK

POCHODZENIE: Włochy.

DATA PUBLIKACJI OBOWIAZUJĄCEGO WZORCA:
27.11.1989.

KLASYFIKACJA: Psy do towarzystwa.

KLASYFIKACJA F.C.I.: Grupa 9 Psy ozdobne i do towarzystwa.
Sekcja 1 Bichony i rasy pokrewne.
Nie podlegają próbom pracy.

ZARYS HISTORII RASY: Pochodzenie rasy myłone jest z pochodzeniem maltańczyka, ponieważ dalekimi przodkami obu ras były te same małe pieski, wspomniane przez Arystotelesa (384-322 p.n.e.) pod łacińską nazwą „canes melitenses”. Znanie już w okresie Cesarstwa Rzymskiego, bolończyki były popularnym i cenionym darem wśród możnych ówczesnego świata. Cosimo Medycejski (1389-1464) sprowadził co najmniej ośmiu przedstawicieli rasy do Brukseli, jako podarunek dla belgijskiej arystokracji. Filip II, król Hiszpanii w latach 1556-1598, po otrzymaniu prezentu w postaci dwóch bolończyków od księcia d'Este, wystosował do swego darczyńcy pismo, mówiące, iż „te dwa małe pieski są najbardziej królewskimi spośród prezentów, jakie ofiarować można cesarzowi”. Bolończyki obecne są w malarstwie Tycjana, Pietera Breughela Starszego oraz Goi.

WRAŻENIE OGÓLNE: Mały, o krępej i zwartej budowie ciała, okryty śnieżnobiałą, długą i puszystą szatą.

ISTOTNE PROPORCJE: Kwadratowa budowa ; długość tułowia równa wysokości w kłębie.

USPOSOBIENIE/TEMPERAMENT: Bardzo spokojny ; zazwyczaj niezbyt aktywny. Pomysłowy, posłuszny, łagodny, niezwykle przywiązany do swego pana i jego otoczenia.

GŁOWA: Średniej długości, osiągającej 1/3 wysokości w kłębie. Szerokość, mierzona na poziomie łuków jarzmowych, odpowiada długości.

OKOLICA MÓZGOCZASZKI:

Czaszka: Nieco owalnego (jajowatego) kształtu w kierunku strzałkowym i raczej płaska w górnej części ; o nieco wypukłych bokach. Dobrze wysklepione kości czołowe – oś długa czaszki i oś długa kufy, są równoległe. Bruzda czołowa i guz potyliczny jedynie lekko zaznaczone. Długość czaszki przekracza nieco długość kufy.

Stop: Dość zaznaczony.

OKOLICA TWARZOCZASZKI:

Nos: Na poziomie górnej linii kufy ; przednia część nosa, widziana z profilu, jest pochyla. Nos musi być duży i czarny.

Kufa: Długości równej 2/5 długości głowy. Górna linia kufy prosta, a boki kufy – równoległe, tak, by przednia część kufy była niemal graniasta. Dobrze wyrzeźbiona część podoczodołowa.

Wargi: Górna warga niezbyt głęboka, by nie zakrywać dolnej wargi. Profil dolnej części kształtuje zuchwa.

Szczeka i zuchwa oraz zęby: Szczeka i zuchwa normalnie rozwinięte; górny i dolny łuk zębowy doskonale dopasowane. Zęby białe, równo ustawione; mocne i pełne uzębienie. Zgryz nożycowy; dopuszczalny także zgryz cęgowy.

Oczy: Osadzone niemal w płaszczyźnie czołowej; szeroko otwarte, duże lub średniej wielkości. Okrągła szpara powiekowa; gałka oczna nie może być wypukła. Białkówki niewidoczne. Obramowanie powiek czarne, natomiast tęczówka koloru ciemnej ochry.

Uszy: Wysoko osadzone, długie i wiszące, lecz raczej sztywne u nasady, tak, że górna część małżowiny usznej odstaje nieco od czaszki, co daje wrażenie, iż głowa jest większa, niż w rzeczywistości.

SZYJA: Bez łałoku. Długość równa jest długości głowy.

TUŁÓW: Pies zwartej budowy; długość ciała, mierzona od górnego krańca łopatki do końca zadu, równa jest wysokości w kłębie.

Kłęb: Jedynie nieznacznie wystający ponad linię grzbietu.

Górna linia: Prosta linia grzbietu i nieznaczna wypukłość łądźwi harmonijnie przechodzą w linię zadu.

Zad: W znikomym stopniu opadający; bardzo szeroki.

Mostek: Nieznacznie wystający.

Klatka piersiowa: Wydatna, głęboka do poziomu łokci; wysklepione żebra; jej głębokość osiąga niemal połowę wysokości w kłębie.

Dolna linia tułowia: Stanowi przedłużenie linii mostka następnie nieznacznie wznosi się ku słaźźnie.

OGON: Osadzony w linii zadu; noszony zagięty nad grzbietem.

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE: Rozpatrywane w całości, idealnie proste i równoległe względem płaszczyzny środkowej ciała.

Barki: Długość łopatek równa $\frac{1}{4}$ wysokości w kłębie. Łopatka ustawiona ukośnie względem poziomu; w stosunku do środkowej płaszczyzny ciała ustawiona niemal pionowo. Łopatki mają dużą swobodę ruchu.

Ramię: Dobrze przylegające do tułowia; długości niemal równej długości łopatki, lecz ustawione mniej ukośnie.

Łokcie: Równoległe do środkowej płaszczyzny ciała.

Przedramię: Długości równej długości ramienia. Doskonale pionowe.

Nadgarstek i śródreźce: Widziane z przodu – w linii pionowej z przedramieniem; natomiast oglądane z boku – śródreźce ustawione lekko ukośnie.

Przednie łapy: Owalne, o mocno wysklepionych, ciemnych opuszkach i bardzo mocnych, czarnych pazurach.

KOŃCZYNY TYLNE: Rozpatrywane w całości i widziane od tyłu, stanowią przedłużenie kośćca zadu i biegną idealnie prostopadle do podłoża; są równoległe w stosunku do siebie.

Udo: Długość ud jest równa $\frac{1}{3}$ wysokości w kłębie. Uda są ukośne – od góry ku dołowi i od tyłu ku przodowi – i idealnie równoległe względem środkowej płaszczyzny ciała.

Podudzie: Dłuższe, niż udo.

Staw skokowy: Kąt piszczelowo-śródstępnny nie jest zbyt ostry.

Śródstopie: Odległość od podłoża do stawu skokowego wynosi nieco mniej, niż $\frac{1}{3}$ wysokości w kłębie.

Tyle łapy: Podobne do przednich, lecz mniej owalne.

RUCH: Swobodny, energiczny; głowa noszona dumnie i elegancko.

SKÓRA: Napięta i ściśle przylegająca na całej powierzchni ciała. Widoczne błony śluzowe i trzecie powieki o czarnym pigmentcie.

SZATA

WŁOS: Długi na całym ciele, od głowy aż po ogon, od górnej linii po łapy; krótszy na kufie. Raczej puszysty, nigdy nie leżący płasko, lecz układający się w kosmyki; nigdy nie może tworzyć frędzli.

MAŚĆ: Czysto biała, bez śladu łat lub innych odcieni bieli.

WYSOKOŚĆ I CIĘŻAR CIAŁA:

Wysokość w kłębie: Psy od 27 do 30 cm.
Suki od 25 do 28 cm.

Waga: Od 2,5 do 4 kg.

WADY: Wszelkie odstępstwa od wyżej wymienionych cech należy uznać za wady, których ocena powinna być proporcjonalna względem ich stopnia i zasięgu.

POWAŻNE WADY:

- Wyraźna zbieżność lub rozbieżność osi długiej.
- Wypukła kufa (rzymski nos).
- Prognatyzm – jeśli zmienia wyraz pyska.
- Wzrost poniżej 25 cm i powyżej 33 cm u psów, a poniżej 22 cm i powyżej 32 cm u suk.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub nadmierna nieśmiałość.
- Depigmentacja nosa.
- Nos innej barwy, niż czarna.
- Przodozgryz.
- Obustronna depigmentacja powiek.
- Zez.
- Brak ogona.
- Skrócony ogon – zarówno szczątkowy z natury, jak i przycięty.
- Inna maść, niż biała.
- Łaty i cętki.

Każdy pies, przejawiający fizyczne lub psychiczne nieprawidłowości, powinien zostać zdyskwalifikowany.

Uwaga: Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie opuszczone do moszny.